

ORIGINAL RESEARCH PAPER

Translation theory in the analysis of the modern residential architecture in Turkey and Iran (1930s)

Mohamamdhamed Mousavi ^{1,*}¹ Assistant Professor, Department of Architecture, Faculty of Technical and Engineering, Neyshabur Branch, Islamic Azad University, Neyshabur, Iran.

ARTICLE INFO

Article History:

Received 2019/10/06
 Revised 2020/05/12
 Accepted 2020/11/13
 Available Online 2021/12/22

Keywords:

Translation Theory
 Translation
 Residential Architecture
 The First Pahlavi
 The First Republic Architecture

Use your device to scan
 and read the article online

Number of References

33

Number of Figures

0

Number of Tables

7

Extended ABSTRACT

BACKGROUND AND OBJECTIVES: The translation is an inter-language and inter-cultural activity, explaining and describing the world and its phenomena. Here, translation is a research area that studies the details of the cultural exchanges between the places and discusses the external and internal effects on a particular place. Translation in architecture is a research area that addresses and develops the words to understand modernization in terms of exchanges between various places, governments, and nations. In other words, the current research does not intend to consider language as a comparable object with architecture but uses the literature translation as a metaphorical concept to construct the words of this discourse through linguistics. The linguistics theories provide a discourse space that leads to understanding the nature of translation and intercultural exchanges as an extensive phenomenon.

METHODS: The current study has used translation as an interpretive method in cultural discourses. Then, the definitions used in the specialized texts and the search related to the translation concept were reviewed in the linguistics and non-linguistic texts. Finally, in the theoretical foundation of the research, the considered definitions of the authors related to the translation in architecture were concluded. In the case study section, 40 samples of the residential architecture in Iran and Turkey, the translation methods in the residential architectures of Iran and Turkey were analyzed. Then, the analyses related to the translation methods in the residential architecture of these countries were studied. Finally, the definition of the translation in the construction of a new tradition in the residential architecture of the 1930s in Turkey and Iran was developed. The method used in the first section of this research was the research review, which is the subset of the meta-analysis review of the research. In the second section, the qualitative research method and content analysis were used to identify the translation methods in the residential architecture of Iran and Turkey.

FINDINGS: Despite the lack of theories on translation in architecture, translation is a part of the architectural design process. The translation in architecture can be raised in relation to the transformation of the plan to the building, from a diagram to the project, from a place to another, from different areas of architecture, and from text to the image. It is necessary that the concept of the translation is distinguished from the concepts such as transportation and transformation, that at first glance, these concepts might be very similar. However, the terms, such as transportation, exports/imports, or circulation, have the implication on the movement from a place to another so that they are not necessarily subject to the change during this process. Although the transformation is the embodied idea of the change, this change does not necessarily require transportation, but it can cause the transformation at the time and without changing the place. Here, translation means understanding the transformations during the transportation process.

CONCLUSION: In general, the mainstreams of the residential architecture of the first Pahlavi era in Iran and Turkey can be explained as follows: first, continuing the housing of the late Ottoman period in Turkey and Qajar period in Iran; second, the integration of the traditional architecture into European housing; third, the modern housing. Investigation of

Extended ABSTRACT

the abovementioned ideas shows that two concepts play a significant role in the formation of the new architecture in this period: restoration of the tradition and construction of a new tradition that cut the relationship with the legacy of the past architecture. The concept of restoring the past traditions in the architecture can be discussed in two ways in the residential architecture as follows: one emphasizes the role of the vernacular architecture in the formation of the new architecture (The housing of the late Ottoman/Qajar periods) while the other emphasizes the classic architecture of the Ottoman/Qajar periods or New-Islamic architecture (Eclectic housing). These different approaches looked for the restoration of the past traditions in the architecture and tried to prove the power of the past architecture of these countries in the formation of modern architecture. The second concept, the construction of a new tradition in architecture, focused on ideas such as realism, truth, and freedom of architecture. The modern Turkish and Iranian architects both emphasized the purity and clarity of the past architecture and the simple and non-ornamental lines in modern architecture. In the late 1930s, the approach of developing a new tradition in residential architecture was based on the translation theory of modernism in the west through methods, such as spatial assimilation, adaptation to the urban fabric, and alienation in the urban environment. Based on the cultural context and the degree of change, it directs the residential architecture of this period towards homogeneity under a hegemonic power or introduces a new and strange idea to a cultural context, resulting in maintaining the local norms if it wants to adopt the included and new subjects.

HIGHLIGHTS:

- Explaining the theory of translation in residential architecture and the city of the Pahlavi period and the First Republic.
- Comparison of translation methods in linguistic and non-linguistic texts.
- Theoretical approach in comparing the residential architecture of the first Pahlavi period in Iran and the first republic period in Turkey.

ACKNOWLEDGMENTS:

This research did not receive any specific grant from funding agencies in the public, commercial, or not-forprofit sectors.

CONFLICT OF INTEREST:

The authors declared no conflicts of interest.

COPYRIGHTS

©2021 The author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, as long as the original authors and source are cited. No permission is required from the authors or the publishers. (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

HOW TO CITE THIS ARTICLE

Mousavi, M., (2021). Translation theory in the analysis of the modern residential architecture in Turkey and Iran (1930s). *Journal of Iranian Architecture & Urbanism.*, 12(2): 55-68.

<https://dx.doi.org/10.30475/ISAU.2021.204088.1299>

https://www.isau.ir/article_140949.html

نظریه برگردان در تحلیل معماری مسکونی مدرن کشورهای ترکیه و ایران (دهه ۱۹۳۰)

محمد حامد موسوی^{۱*}

۱. استادیار، گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران.

مشخصات مقاله	چکیده
تاریخ ارسال ۱۳۹۸/۰۷/۱۴ تاریخ بازنگری ۱۳۹۹/۰۲/۲۳ تاریخ پذیرش ۱۳۹۹/۰۸/۲۲ تاریخ انتشار آنلاین ۱۴۰۰/۱۰/۰۱ واژگان کلیدی نظریه برگردان برگردان معماری مسکونی پهلوی اول جمهوری اول	برگردان فعالیتی است درون زبانی و میان فرهنگی، که به شرح و تفسیر جهان و پدیده‌های آن می‌پردازد. برگردان در این‌جا حوزه‌ای مطالعاتی است که جزئیات مبادلات فرهنگی بین مکان‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهد و به بحث در مورد اثرات خارجی/ بیرونی بر یک مکان معین می‌پردازد. این پژوهش در بخش مبانی نظری تعاریف مفهوم برگردان در معماری، جمع‌بندی شد. سپس روش‌های برگردان در معماری مسکونی ایران و ترکیه مورد واکاوی قرار گرفت. روش به کار گرفته شده در بخش اول پژوهش، روش تحقیق بازنگری پژوهش است که زیر مجموعه روش تحقیق فراتحلیل بازنگری پژوهش است. در بخش دوم از روش تحقیق کیفی و تحلیل محتوا جهت شناسایی روش‌های برگردان در معماری مسکونی ایران و ترکیه استفاده شد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد، معماران مدرن در ایران و ترکیه از طریق روش‌های برگردان، مفاهیم نو را به مفاهیم سنتی و یا برعکس، بطوری که موجب دگرگونی یا نو شدن مجدد این مفاهیم می‌شدند، تغییر می‌دادند. عمدتاً رویکرد تولید یک سنت جدید در معماری مسکونی مبتنی بر برگردان مدرنیسم در غرب، از طریق شیوه‌هایی چون همسان‌سازی فضایی، انطباق با بافت شهری و بیگانگی در محیط شهری است؛ که بسته به زمینه فرهنگی و میزان تغییر، گاهی معماری مسکونی دوره پهلوی و جمهوری اول را یک گام به سمت همگن شدن تحت یک قدرت هژمونیک متمایل می‌کند. نکات شاخص - تبیین نظریه برگردان در معماری مسکونی و شهر دوره پهلوی و جمهوری اول. - مقایسه روش‌های برگردان در متون زبان‌شناسی و غیرزبان‌شناسی. - رویکرد نظریه پردازانه در مقایسه معماری مسکونی دوره پهلوی اول و دوره جمهوری اول در ترکیه.
نحوه ارجاع به مقاله موسوی، محمد حامد. (۱۴۰۰). نظریه برگردان در تحلیل معماری مسکونی مدرن کشورهای ترکیه و ایران (دهه ۱۹۳۰)، نشریه علمی معماری و شهرسازی ایران، ۱۲(۲)، ۶۸-۵۵.	

* نویسنده مسئول

تلفن: ۰۰۹۸۹۱۲۰۱۹۰۶۷۲

پست الکترونیک: mohamo@gmail.com

مقدمه

پیشینه پژوهش

امروزه برگردان (ترجمه)^۱ به عنوان استعاره، ایده، مفهوم و روش تفسیری در مباحث بین‌المللی غیرزبان‌شناسی و فرهنگی می‌باشد. مورخان هنر، منتقدان فرهنگی و ادبی، فیلسوفان و روانکاوان به نظریه‌های مدرن و معاصر برگردان روی آورده‌اند تا تغییرات و دگرگونی‌های غیرزبان‌شناسی، تاریخی، اجتماعی و ذهنی را تفسیر کنند. در اینجا ما به دنبال بهره‌برداری از پتانسیل تکثر و تعدد معانی برگردان هستیم به جای رام کردن آن با استفاده از معانی و یا تفسیر برگردان به عنوان روشی برای تحقق و درک معرفت شناختی، هستی‌شناختی و احتمالات فلسفی در یک اثر هنری بسط یافته است. برگردان زمینه‌ای استدلالی را برای مباحث جهانی شدن و ضرورت و امکان گفتگوی میان فرهنگی و بین‌المللی را فراهم می‌کند (Bal, 2007: 6-7).

برگردان در معماری، زمینه‌ای مطالعاتی است که به بررسی و توسعه واژگانی جهت درک مدرنیسم از منظر تعامل میان مکان‌های مختلف و دولت-ملت‌ها می‌پردازد. مسئله بعدی، توضیح اصطلاحاتی است که موجب متمایز کردن اشکال مختلف برگردان در معماری می‌شود. بحث‌های اخیر پیرامون مطالعات برگردان که بر جنبه‌های زبان‌شناسی در طی قرن گذشته متمرکز بوده است، به چهارچوب روش‌شناسی این بحث کمک خواهد کرد. از دیر باز برگردان ادبی برای برگردان متون معمارانه، مفاهیم و ایده‌ها در معماری وجود داشته است (Akcan, 2012:45).

به عبارت دیگر، این پژوهش قصد ندارد زبان را به عنوان یک شی قابل قیاس با معماری در نظر بگیرد، بلکه برگردان ادبی را به عنوان مفهومی استعاری به منظور ساخت واژگان این بحث از طریق زبان‌شناسی بکار می‌گیرد. نظریه‌های زبان‌شناسی فضای گفتگویی را به وجود می‌آورند که موجب درک ماهیت برگردان و تبدلات میان فرهنگی به عنوان پدیده‌ای گسترده می‌شود (Biranvand, 2010: 94). برگردان، در واقع برداشت و تفسیری غیرمستقیم که با میزان وفاداری به منبع سنجیده می‌شود و یا بومی‌سازی موضوع (شی) وارد شده نیست. بلکه زمینه مطالعاتی است که رویدادهای مختلف موضوعات بیگانه را در زمینه و بافت مقصد بررسی و ارزیابی می‌کند (Akcan, 2012: 60). بنابراین در این راستا، هدف این پژوهش بررسی تاثیر نظریه برگردان بر ساختار معماری مسکونی دهه ۱۳۳۰ در کشورهای ترکیه و ایران است. فرضیه تحقیق: نظریه برگردان در تحلیل پیشینه مبادلات میان فرهنگی میان ایران و ترکیه با غرب در خانه‌های مدرن و فرایند برگردان یا انتقال^۲ روش‌ها و ایده‌ها از یک مکان (غرب) به مکان دیگر (ترکیه و ایران) و به ویژه تاثیرات و روش‌های تغییر در مکان جدید در اوایل قرن بیستم موثر بوده است.

نظریه برگردان، نظریه‌ای نو در هنر و معماری می‌باشد که در سال ۱۹۹۷ توسط رابین اوانز در مقاله‌ای با عنوان "برگردان از طرح به ساختمان"^۳ مطرح شد. او در این مقاله با تقسیم بندی پلان خانه به اتاق، در، کریدورهای ارتباطی و اجسام در فضا به تحلیل پلان‌های قرن شانزدهم تا نوزدهم می‌پردازد. در این تحلیل تاریخی اوانز نگاه ویژه‌ای به تاثیر نقاشی‌های رافائل در قرن شانزدهم و پروژه‌های معماری او دارد. در بخش اول، به تحلیل نقاشی‌های دوره رنسانس و منریسم از جمله داوینچی، میکل آنجلو و رافائل می‌پردازد. در بخش دوم، به تاثیر این نقاشی‌ها در پروژه‌های معماری میکل آنجلو و رافائل می‌پردازد. او این تاثیر را تراکنش (Transaction) نامگذاری می‌کند. او این تراکنش را ابتدا در نقاشی منریسمی رافائل با عنوان *Madonna dell'Impannata* تحلیل می‌کند و سپس این تراکنش و انتقال را در ویلا ماداما اثر رافائل نشان می‌دهد. رافائل در پلان این ویلا به مانند نقاشی‌های خود تعادل را در عین نامتقارن بودن بکار گرفته است و تقریباً تمام فضاهای ویلا به صورت نامتقارن اما متعادل در پلان ترکیب شده‌اند (Evans, 1992).

در سرمقاله شماره شش، مجله فرهنگ بصری مایک بال این چنین به تشریح و تبیین مفهوم برگردان در هنرهای تصویری می‌پردازد: امروزه نظریه برگردان با تاریخ هنر، مطالعات فرهنگی بصری، فیلم، رسانه‌ها و مطالعات فرهنگی مرتبط است. به عنوان مثال، برگردان به عنوان روشی برای تحقیق و درک معرفت شناختی، هستی‌شناختی و احتمالات فلسفی در یک اثر هنری گسترش یافته است (Bal, 2007). این شماره مجله فرهنگ بصری مجموعه‌ای از مقالات و کاتالوگ‌هایی است تا برگردان را به عنوان ابزاری انتقادی، جهت تفسیر فرهنگ‌های بصری از گذشته تا امروز، معرفی می‌کند. مقالات این مجله روش‌های گوناگون و متفاوت برخورد هنرهای تصویری با مفهوم برگردان و بسط شیوه‌های فرمال و شکلی نظریه برگردان در هنرهای تصویری از جمله سینما، نقاشی را بررسی می‌کند.

اسرا آکجان در کتاب "معماری در برگردان؛ آلمان، ترکیه و خانه مدرن" این کتاب متمرکز بر توسعه نظریه برگردان در معماری است و تاریخ مبادلات میان فرهنگی سیاست، مسکن و فرهنگ مسکونی آلمان و ترکیه را در نیمه اول قرن بیستم بررسی می‌کند. او برگردان در معماری و شهر قرن بیستم این چنین تقسیم بندی می‌کند: مرحله اول: برگردان ایده باغشهر آلمانی در آلمان از اواخر قرن نوزدهم تا جنگ جهانی اول و سپس انتقال ایده باغشهر به شهرک‌های مسکونی (یارانه‌ای)، در شهرهای آلمان از جمله برلین، فرانکفورت و اشتوتگارت بین جنگ جهانی اول و دوم قابل مشاهده می‌باشد. مرحله دوم:

برگردان شدن وارد پروسه بالغ شدن، دگرگونی و نو شدن مجدد می‌گردد (Ballard, 1992: 71). دریدا در مقاله «برج بابل» می‌نویسد که: بنیامین وظیفه مترجم را باز پس گرفتن زبان خالصی که در زبان خارجی تبعید شده است و ورود آن به زبان خود می‌داند. برگردان، این زبان خالصی را که در اثر به اسارت گرفته شده است با جابه جا کردن آن، آزاد می‌سازد. وی نتیجه می‌گیرد که برای بنیامین، برگردان جابجایی شاعرانه است که زبان خالصی را رهایی می‌بخشد. برگردان در پی عرضه معنی متن اصلی نیست، بلکه سعی در بسط ساختار زبان دارد و زبان‌ها را درون یک بیان سمبولیک قرار می‌دهد. در نهایت برگردان و متن اصلی یکدیگر را تکمیل می‌کنند تا زبان کلانتر را در طی این پروسه بقا شکل دهند و در این بین هر دو متن برگردان و متن اصلی دگرگون می‌گردند.

متن برگردان شده، مانند یک کودک، تنها محصول تولید مثل نیست، این متن بزرگتر می‌شود و متن اصلی و والد خود را تکمیل می‌کند. بنابراین برگردان تنها در پی انتقال معنی نیست، چرا که این معنی به طور مرتب در حال انحراف و پراکنده شدن است. برگردان در یک کلام در پی نمایش امکان خود است (Ballard, 1992: 74-75). از آنجا که متن اصلی به حیات خود ادامه می‌دهد و خود را دگرگون می‌سازد و در کنش پس از بلوغ (Maturation-Post) شرکت می‌جوید، متن برگردان، متن اصلی را تقلید یا جایگزین نمی‌کند و نباید هم چنین کند، بلکه متن برگردان لحظه‌ای می‌شود در رشد مقدس متن اصلی.

برای فهم بهتر نظریه بقا و ادامه حیات متن اصلی، باید نگاهی به مقاله دیگری از دریدا، به نام «ادامه حیات/مرزها (Borderlines /on Living)» انداخت. عنوان این مقاله، خود غیرقابل برگردان است چرا که دو معنی همزمان در آن مستتر است: (ادامه حیات/مرزها) و (زندگی بر روی مرزها) در این مقاله مفهوم متن از دیدگاه دریدا تشریح می‌شود (Ertel, 2011: 5). دریدا از قرارداد دو جانبه بین برگردان و متن اصلی سخن می‌راند. متن برگردان و متن اصلی نه تنها یکدیگر را طلب می‌کنند و زوال یکدیگر را به تعویق می‌اندازند، بلکه زبان را قادر می‌سازند تا از طریق این رابطه هم زیستانه به بقای خود ادامه دهد: برگردان، متن اصلی را بهبود بخشیده و اصلاح می‌کند. متن اصلی تا زمانی که حیات خود ادامه می‌دهد، از دگرگونی و رشد هرگز باز نمی‌ماند. برگردان متن اصلی را اصلاح می‌کند، همانطور که زبان برگردان کننده را اصلاح می‌کند. این پروسه (دگرگونی متن اصلی و همچنین متن برگردان شده) قرارداد برگردان بین متن اصلی و متن برگردان کننده است. در این قرارداد، نه بازنمایی مطرح است و نه ارتباط، بلکه این قرارداد، قرار است ضامن بقا باشد. نه تنها بقای یک اثر، یا یک متن، یا یک نویسنده، بلکه ضامن بقای زبان. برگردان، گذشته را به حیات می‌آورد، اما برای دریدا،

برگردان ایده باغشهر و مجموعه مسکونی وایمار سیدلونگ^۴ در مقصد جدید (ترکیه) و پیوند این ایده با خانه‌های ترکی در دوره جمهوری اول. بطور خلاصه آکجان در کتاب خود، برگردان در معماری را در مواردی چون تبدیل از طرح به ساختمان، از دیگرام به پروژه، از یک مکان به مکان دیگر، از (مفاهیم) رشته‌های مختلف به معماری و از متن به تصویر بصری برمی‌شمارد (Akcan, 2012). با توجه به وارداتی بودن اصطلاح برگردان در معماری، این پدیده به صورت مختصر از طریق برگردان آثار خارجی در بستر معماری مورد بررسی قرار گرفته ولی تا اکنون هیچگونه پژوهش تخصصی و کاملی از آن بخصوص در معماری معاصر ایران صورت نپذیرفته است.

روش پژوهش

این پژوهش با بررسی مفهوم برگردان بعنوان روش تفسیری در مباحث فرهنگی آغاز می‌شود و در ادامه، تعاریف به کار گرفته شده در متون تخصصی و جستارهای مرتبط با مفهوم برگردان در متون زبان‌شناسی و غیرزبان‌شناسی مرور شده است. در بخش مبانی نظری تعاریف موردنظر نگارندگان در ارتباط مفهوم برگردان در معماری، جمع‌بندی شد. در بخش مطالعه موردی با انتخاب ۴۰ نمونه از معماری مسکونی کشورهای ترکیه و ایران، روش‌های برگردان در معماری مسکونی ایران و ترکیه مورد واکاوی قرار گرفت. سپس تحلیل‌های مرتبط با روش‌های برگردان در معماری مسکونی این دو کشور بررسی شد. در نهایت به تدوین تعریف برگردان در ساخت یک سنت جدید در معماری مسکونی دهه ۱۹۳۰ در ترکیه و ایران نیز پرداخته شده است. روش به کار گرفته شده در بخش اول این پژوهش، روش تحقیق بازننگری پژوهش است که زیرمجموعه روش تحقیق فراتحلیل بازننگری پژوهش است. در بخش دوم از روش تحقیق کیفی و تحلیل محتوا جهت شناسایی روش‌های برگردان در معماری مسکونی ایران و ترکیه استفاده شد.

مبانی نظری

برگردان از دیدگاه والتر بنیامین و ژاک دریدا

برای والتر بنیامین، یک متن خوب متنی است که قابلیت برگردان داشته باشد. او در مقاله "وظیفه مترجم" در سال ۱۹۲۳، چنین می‌نویسد: برگردان پذیری کیفیتی ضروری برای یک متن است، برگردان نیازی ضروری است به دلیل آن که برگردان حیات متن را برای تحقق نسل‌ها و مکان‌های آینده تضمین می‌کند. برای بنیامین، برگردان ابزاری است که از طریق آن "خویشاوندی زبان‌ها"، نه ماهیت متفاوت آن‌ها آشکار می‌گردد. بنیامین معتقد است متن اصلی تنها زمانی که برگردان شود، دارای حیات خواهد شد. بنابراین، برگردان متن اصلی را در برابر نیروهای زوال دهنده محافظت می‌کند. متن اصلی به زعم او، در زمان

برگردان معناهای متعدد درون متون تصویری را کشف کنند. بلکه بر عکس در صدد آن است که با نگاهی متفاوت به فرآیند برگردان، آنان را متوجه این مسئله سازد که هر چه عناصر و اجزا تشکیل دهنده‌ی یک متن متنوع‌تر و بیشتر باشند راه برای کشف و دستیابی به معنای حقیقی متن دشوارتر می‌شود و پرسش اساسی این است که آیا دستیابی به معنای حقیقی یک پروژه معماری ممکن است؟

تلاش این پژوهش در این راستا است که با توجه به نظریه‌ی برگردان، رسالت مترجم را نه در کشف معنای متن و در نهایت انتقال آن، بلکه در آشفته‌گی معنای متن و تلاش برای درگیر ساختن مخاطب و تعامل و حضور او در فرآیند برگردان است (Mehregan, 2008). به خصوص وقتی مخاطب، معماری و معماران باشند که انتقال معنای یک پروژه از یک بستر فرهنگی به بستر فرهنگی دیگر موجب باروری آن می‌شود.

یکی از تفاوت‌های میان ترجمه ادبی و معمارانه تفاوت در روش برگردان ابزار زبانی و بصری/فضایی نهفته است. برگردان در معماری شامل برگردان زبانی

برگردان در سطح یک (قول) باقی می‌ماند. داستان برگردان، داستان آن مدینه فاضله‌ای است که زبان‌ها با یکدیگر آشتی خواهند کرد (Nojomian, 2004: 48). جدول ۱، تعاریف صاحب‌نظران را در خصوص نظریه برگردان در متون زبانشناسی و متون غیر زبانشناسی نشان می‌دهد.

نظریه برگردان در معماری

در این بخش سعی داریم به بررسی برگردان متون تصویری و غیرزبانشناسی (معماری) بپردازیم و تفاوت برگردان این متون با متون نوشتاری را مورد بررسی قرار دهیم. این که اساساً تغییر نگرش به فرآیند برگردان چگونه می‌تواند به برگردان غیرزبانشناسی کمک کند؟ تغییر نگرش به برگردان چه تاثیری بر جایگاه مخاطب دارد و این مخاطبان در متون نوشتاری محض و متون تصویری چه تفاوت‌هایی با هم دارند؟ چگونه فرایند برگردان بر معماری مسکونی مدرن در دوره پهلوی و جمهوری اول تاثیر گذاشته است؟ این بحث در صدد آن نیست که به مترجمان متون غیرزبانشناسی و معماران توصیه کند که چگونه می‌توانند با روش‌های گوناگون

Table 1. Theories of Translation

Text	Theorist	Theory of Translation	Concepts
Linguistic texts	Walter Benjamin	Translation is an essential quality for a text because it ensures the translation of the life of the text for the realization of future generations and places. The translation is a means by which the "kinship of languages", not their different natures, is revealed.	Literary
	Eugene Nida	The translator must have a reproductive approach to the language in order to create the target text through it. Formal equivalence: attention to the form of the text. Dynamic equivalence: the most natural form of message and attention to the culture of the recipient of the text.	Literary
	Antoine Berman	In translation, any foreign text must retain its strangeness in the target language and no changes must be made in the translation in favor of the target language because meaning is transmitted through the form.	Literary
	Henri Meschonnic	Translate is "working on signifiers and forms". A translation whose purpose is only meaning and utterance is an adaptation in advance. A real translation is a kind of "translation-text".	Literary
	Jacques Derrida	The translation is not just about transmitting meaning. The meaning is constantly distorting and dispersing. The Relationship between the Original Text and the Transliteration is like the relationship between life and survival, the original text continues to live beyond its death in the translation.	Literary/Artistic
	John. C. Catford	The translation is an interlinguistic operation of replacing a text in one language with a text in another language. He considers the equivalence at the center of his approach to the practice and theory of translation. Textual equivalent and formal correspondence.	Artistic
Non-linguistic texts	Robin Evans	It is part of the architectural design process, which is about transforming from design to building, from diagram to project, from one place to another, from different areas to architecture, from text to image.	Artistic
	Michael Ball	It is a very important metaphor as the idea, concept, and mode of interpretation in visual and cultural arts. Modern and contemporary theories describe the translation of metamorphosis and visual, historical, social, and individual changes.	Artistic
	Esra Akcan	Interactions between places or the two- or multi-faceted transmission of ideas, technology, information, and images that create processes of change. The translation is any cultural mainstream that is transferred from one place to another and change appears under this transitional process.	Artistic

یگانه در نظر گرفت (Akcan, 2012: 61). جدول ۲، مفهوم برگردان در معماری را نشان می‌دهد.

بنابراین مسئله انتقال ندادن معنا از این نظر حائز اهمیت است که کشف و دریافت معنا در معماری که عناصر غیرزبان‌شناسی در آن نقش عمده دارند به راحتی متن نوشتاری محض نیست. دریدا معتقد است که اگر ما در پی برگردان معنی متن اصلی در برگردان هستیم، حتماً یک معنا را به معناهای دیگر ترجیح داده‌ایم. این امر در متون غیرزبان‌شناسی و معماری عملاً اتفاق می‌افتد. به زعم ژاک دریدا در غیاب معنا برگردان نه تنها ممکن است بلکه برای حیات متن ضروری می‌نماید. این مسئله به تفاوت عمده‌ی دیگری که متن نوشتاری محض و معماری بعنوان متنی غیرزبان‌شناسی، برمی‌گردد و آن مقاومت متن در برابر بومی‌سازی در فرهنگ مقصد است. بومی‌سازی کتاب نوشتاری به سادگی صورت می‌گیرد و خواننده‌ی کتاب می‌تواند داستان را از طریق روایت مترجم به گونه‌ای بخواند که اساساً با روایت داستان در تناقض باشد (Nojomian, 2004: 45). در حالی که در معماری اگر پروژه‌های را برگردان کنیم برای بومی‌سازی ناگزیر از حذف عناصری می‌شویم که روایت داستان را به گونه‌ای مختل و یا موجب ابهام می‌شود که در واقع ابهام ویژگی بسیار جدی در برگردان غیرزبان‌شناسی است. اصطلاحاتی چون همسان‌سازی^۵، انطباق^۶، انضمام^۷ و یا تخصیص^۸ تنها به نوعی از برگردان اشاره می‌کنند که در آن موضوعی بیگانه باتوجه به قوانین مشخص و شرایط محلی اصلاح می‌شود. اگرچه چنین شیوه‌هایی در این پژوهش، جزئی از فرایندی تاریخی در نظر گرفته شده است، روش‌های دیگر برگردان که در آن تاحدی موضوع بیگانگی^۹ عمداً یا به طور تصادفی حفظ می‌شود، که در آن به چالش کشیدن شرایط مکان‌ها بیش از همسان‌سازی ارجح است (Venuti, 2007: 26).

به عبارت دیگر، برگردان معماری یک حوزه ارتباطی است که نه تنها مبادلات فرهنگی را ممکن می‌سازد، بلکه تنش‌ها و تضادهایی که بعلا ناهمسانی میان مکان‌ها ایجاد می‌شوند را

و بصری می‌باشد: متون معمارانه، مفاهیم، نظریه‌ها تنها از طریق برگردان زبانی ممکن است، در حالی که حرکت ایده‌ها، اصول ساخت فضا و سبک‌های معماری را می‌توان بعنوان برگردان بصری (شکلی) تلقی کرد (Akcan, 2012: 57).

برگردان ادبی و معمارانه در ارتباط با منبع متفاوت می‌باشند، بطوری که بسیاری از نظریه‌های غربی اولویت را به برگردان ادبی می‌دهند. موضوع مرجعیت و ارجحیت منبع در نظریه‌های برگردان اخیر، این ادعا که می‌توان تجربه‌ای معتبر و موثق را تنها با خواندن متن اصلی بدست آورد، به چالش کشیده است. با این وجود تاریخ برگردان ادبی مدرن به سختی می‌تواند بدون در نظر گرفتن وضعیت سلسله مراتبی از متن منبع نوشته شود. موفقیت یک برگردان ادبی دقیق با قابلیت انتقال (یا بازنویسی) متن اصلی در زبان مقصد سنجیده می‌شود، درحالی که در برگردان ادبی یک متن برای پذیرش در زبان دیگر می‌بایست تبدیل شود چنین تبدیلی برای برگردان بصری الزامی نیست. بعنوان مثال، منبع (original) در برگردان بصری، حرکت و جابجایی‌های زمانی و مکانی در مرزهای جغرافیایی نیازی به تبدیل ندارد (Biranvand, 2010: 97).

بر خلاف برگردان ادبی که در آن هدف مترجم حفظ سطح مناسب و معقولی از وفاداری به متن اصلی است و در تلاش برای یافتن معنا یا عملکرد آن به زبان مقصد از طریق برگردان تحت الفظی یا تفسیر است. در برگردان معماری، موضوع وفاداری به متن اصلی چندان مورد توجه نمی‌باشد. در این پژوهش، برگردان معماری عبارتست از هر شرایطی که در آن جریانی فرهنگی روی می‌دهد، اما حالت برگردان در هر مورد خاص متفاوت می‌باشد. بعنوان مثال، میزان و نوع دگردیسی در طی انتقال ایده‌های معمارانه، فرم‌ها یا اصول ساخت فضا متفاوت هستند. در معماری به واسطه‌ی دخالت عناصر گوناگون فرمال در کنار متون نظری و دخالت این عناصر در روایت معنا از متن نوشتاری دستخوش آشفتگی است و نمی‌توان به سادگی برای پروژه‌های معماری معنایی

Table 2. Translation in Architecture

Translation in Architecture	Architectural texts		Literary translation methods	Literary translation	Adaptation
	Literary translation	Concepts of architecture	Literary translation methods	Equivalence	Calque
		Theories of architecture		Modulation	Polysemy
				Emprunt	Syntagmatic
Visual translation	Visual translation	The movement of ideas	Translation methods in architecture	Assimilation	Ambiguity
		Principles of space construction		Adaptation*	
		Architectural styles		Assimilation**	
				Alienation***	

* Adaptation to the target culture and community, Adaptation often involves removing, adding, manipulating, and sometimes updating architectural spatial elements.

** A process that makes individuals or groups of different ethnic heritages be transmuted in the dominant culture of a society. Assimilation is in fact the most intense form of culturalization; Although assimilation may be applied by force or voluntary, it rarely results in a complete replacement of the dominant ethnic and racial culture.

*** Losing or disconnecting from something, the interdependencies between people and what they produce break down.

را بر اساس طبقه اجتماعی با بکارگیری فضاهای سبز وسیع تفکیک می‌کرد. فضای سبز، که موجب پیوند دوباره روح مدرن با طبیعت می‌شد در نتیجه می‌توانست به راحتی بعنوان ابزاری برای تفکیک بکار گرفته شود (Burat, 2008: 48). شبکه شهری جدید، به طور مستقیم موجب تعریف رابطه‌ای تازه میان ساختمان‌ها و خیابان‌ها از یک طرف و از طرفی دیگر به طور غیر مستقیم موجب باز تعریف در مفهوم ساختمان در این دوره می‌شود که موجب حذف سلسله مراتب در بافت‌های سنتی می‌شود. به این ترتیب شبکه شهری جدید، خیابان‌های منظم و بلوک‌ها و یا جزایر مستطیل شکل را به وجود آورد که الگوی خیابان‌های ارگانیک سنتی به طور ناگهانی با خیابان‌های جدید قطع شد. این شبکه منظم موجب شکل‌گیری تقسیمات جدیدی در قطعات زمین شد. به این ترتیب الگوی قطعه‌بندی زمین از عوامل مهم در تعیین نوع خانه می‌باشد. قطعات زمین توسط یک سیستم هندسی راست گوشه به قطعات همسان تقسیم‌بندی شد که خانه‌های شهری غیرسنتی، آپارتمان‌ها و ویلاها با نمای رو به خیابان این قطعات را پر می‌کردند (Marefat, 1986: 162).

پاسخ به شبکه مدولار، جهت‌گیری خانه رو به خیابان بود، بنابراین تمایزسنتی میان حوزه عمومی و خصوصی در شهر از بین رفت. در نهایت پذیرش این گرایش جدید منجر به تعریف جدیدی از خانه منطبق بر تغییرات ساختاری شهری جدید تهران و آنکارا شد (جدول شماره ۵).

همسان‌سازی فضایی

حیات مرکزی خانه‌های سنتی در ویلاهای مدرن، خانه‌های ردیفی و شهری، کوچکتر و به ندرت در مرکز خانه قرار می‌گرفت. مانند مدل‌های غربی، خانه‌ها رو به خیابان (برونگرا) و حیاط در انتهای زمین و پشت خانه قرار می‌گرفت. اگرچه حیاط همچنان در مدل تازه محلی خصوصی و احاطه شده توسط

آشکار می‌کند. بنابراین، برگردان در اینجا تعاملات میان مکان‌ها یا انتقال دو یا چند جنبه ایده‌ها، تکنولوژی، اطلاعات و تصاویر که فرآیندهای تغییر را به وجود می‌آورند. برگردان در معماری، به هر جریان فرهنگی که از یک مکان به مکان دیگر منتقل می‌شود و تحت این فرایند انتقالی تغییر شکلی به وجود می‌آید، نامیده می‌شود و حوزه‌ای است که از طرفی در آن تفاوت‌های جغرافیایی آشکار می‌شود، تطابق یا ضدیت می‌یابند و از طرفی دیگر حوزه‌ای است که کشمکش میان غرب‌گرایی و ملی‌گرایی در گفتگو و یا در تضاد باهم هستند (Akcan, 2005: 39).

روش‌های برگردان در معماری مسکونی دهه ۱۹۳۰

جدول ۳، روش‌های برگردان در معماری مسکونی را نشان می‌دهد که در ادامه به تفسیر آن‌ها در نمونه‌های مورد مطالعه که در جدول ۴ معرفی و نمایش داده شده‌اند، می‌پردازیم.

انطباق با بافت شهر

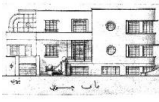
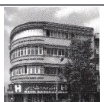
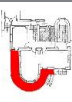
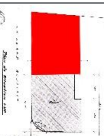
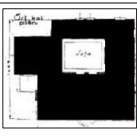
در دهه ۱۹۳۰ (۱۳۰۸-۱۳۱۸ ه.ش)، با فرمان رضاشاه شبکه شهری جدید تهران پایه‌ریزی شد و به این ترتیب تغییر ساختار شهری تهران به یک ساختار شهری گسترده که قابلیت نفوذ به بافت و خانه‌های مسکونی را داشته باشد، آغاز شد. بخش‌های مرکزی شهر تهران از جمله محله‌های عودلاجان و بازار تا حد زیادی در این دوره دست نخورده باقی ماندند، خیابان‌های غربی و ساختمان‌های جدید جایگزین شدند. برخی معابر شهری جدید، مانند ولیعصر (شهرضا) و محله‌های کاملاً جدید به وجود آمدند (Madnipour, 2002: 64). هرمان جانسن به صراحت در گزارش خود پیرامون مناطق مسکونی جدید آنکارا چنین عنوان کرد: "یکی از اهداف طراحی شهر مدرن خانه‌های منفرد (تک خانواری) است" در تجسم فرهنگ مسکونی جدید به عنوان مدلی که بتوان آن را به کل ترکیه تعمیم داد، او مناطق مسکونی

Table 3. The translation methods in the residential architecture

Translation in residential architecture	Area	Translation methods		
	City	Adaptation to the urban fabric: response to the modular network was the house's orientation towards street. Therefore, the traditional distinct between the public and private was lost. Finally, accepting this new approach that led to a new definition of the house adapted to the urban structural changes, a new definition of the house adapted to the new urban structural changes.		
	Architecture	Spatial assimilation: In fact, it is the most intense state of culturalization. In modern houses, the central courtyard was rarely located in the center and spatial elements such as the courtyard, open and semi-open spaces, porch, terrace in the outdoor space and the central (middle) platform in the interior space were as assimilated spaces and replaced by the functional features of the courtyards in a traditional house.	Structure of the plan	Arrangement of the plan
				Plan
				Open and semi-open space
			Structure of the facade	Porch
		Alienation in the urban environment: Modernization in Western culture manifests itself in unusual forms as alienation becomes a term for the modern human. In the rectangle fabric of the cities of Tehran and Ankara, only the curved surfaces of the cubic apartments could be a new extreme form. This visual alienation, like a circular window, raises more awareness of modernization.	Structure of the plan	Arch
			Structure of the facade	Circular winnow

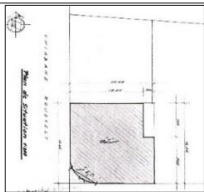
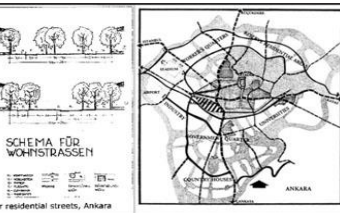
Table 4. Research examples; Residential architecture of the 1930s

	Turkey	Iran	Turkey	Iran	Villa	Apartment	Total
1	 Apartment Adel Dekintash	 Apartment- Vartan	 Villa- Abedin Mortash	 Villa- Kiqbad Zafar	2	2	40
2	 Apartment Seifi Arkan	 Apartment- Vartan	 Villa- Seifi Arkan	 Vartan House	2	2	
3	 Villa Abedin Mortash	 Villa-Kiqbad Zafar	 Villa - Munji Tangor	 Apartment- Vartan	3	1	
4	 Apartment Seifi Arif	 Apartment- Vartan	 Villa- Zaki Sayar	 Villa Gabriel Gurkian	2	2	
5	 Apartment Sadad Eldem	 Apartment paul Abkar	 Vila- Naci Meltem	 Villa Gabriel Gurkian	2	2	
6	 Villa-Zeki Saleh	 Villa Mohsen Foroughi	 Villa-Edip Erbil	 Apartment- Vartan	3	1	
7	 Apartment Zeki Saleh	 Apartment- Vartan	 Apartment Seifi Arif	 Villa(Palace) Vartan	1	3	
8	 Villa- Seifi Arkan	 Villa- Kiqbad Zafar	 Villa - Munji Tangor	 Villa Gabriel Gurkian	4	0	
9	 Villa (Palace) Holzmeister	 Villa(Palace) Vartan	 Villa - Munji Tangor	 Villa Gabriel Gurkian	4	0	
10	 Villa - Munji Tangor	 Villa - Munji Tangor	 Villa - Munji Tangor	 Villa - Munji Tangor	1	3	
					24	16	

از ویلاها به عنوان عنصری همسان سازی شده برای ایوان سنتی و حیاط بکار گرفته شد. حوض وسط حیاط در خانه های سنتی، منبع آبی چند عملکردی بود که بیشتر جنبه تزئینی داشت تا جنبه کاربردی. در برخی از ویلاها حوض آب با یک استخر شنا همسان سازی و سپس جایگزین شد. معماران مدرن فضای انتقالی هشتی را در خانه های سنتی

دیوارها باقی ماند ولی مرکزیت در مدل جدید بر فضاهای داخلی تاکید داشت. آشپزخانه، حمام و انباری، فقط از حیاط قابل دسترس بودند، که ویژگی های جدایی ناپذیر فضای داخلی خانه های مدرن محسوب می شوند. فضاهای باز و نیمه باز همچون، بالکن و تراس جایگزین برخی از کارکردهای حیاط های سنتی شدند. تراس (بهار خواب) در بسیاری

Table 5. Translation methods: Adaptation

Adaptation to new urban models	Tehran			
				

- The first master plan of Ankara by Herman Johnson in 1928, the first master plan of Tehran in 1965 by Farmanfarma and Victor Grun. In the master plan of Ankara, Johnson followed the French model of the city-garden, which often referred more to the German garden-city theory than to Howard's garden-city theory, or to the social tendencies of the German Green City Association. Almost thirty-five years later, the Tehran master plan used the concepts of new British settlements, regardless of their social goals. Howard's ideas and theories were seen as the intersection of nineteenth-century idealists and twentieth-century planners.

- The ratio of mass density (building) to open space (street or yard) in the new fabric was less than traditional fabrics. The adaptation of the houses to the new modular urban network led to the formation of houses facing the street and the elimination of the principle of separation between public and private areas in traditional houses (extroversion), which is part of the process of adapting the residential fabric to the new urban model.

- The cities of Tehran and Ankara In the 1930s, a new urban model was formed in accordance with the old and organic core of these two cities.

- Adaptation to the pattern of land parcel is one of the important factors in determining the type of house architecture in these two cities.

- In Ankara, Johnson divided residential areas based on social class using large green spaces (French model of garden city)

- The concept of adaptation as part of the translation process in the structure of the cities of Tehran and Ankara, first: the adaptation of the new urban model to the old core. Second: Adapting the architectural structure of the house to the urban modular network.

Description

مدرن تبدیل می‌شود. ویدلر، با توجه به تاثیر فرم‌های غیرعادی بر مفهوم روانشناختی مدرنیته به تبیین طبقه‌بندی تازه‌ای در تجزیه و تحلیل فرم می‌پردازد. بنظر می‌رسد معمولاً در سازماندهی کلی پلان فضاهای گرد به اتاق نشیمن اختصاص می‌یافت از آنجا که پنجره‌های ردیفی یکی از شاخصه‌های معماری مسکونی مدرن بود، معماران ایرانی و ترک نیز متمایل به استفاده از آن در پروژه‌هایشان بودند. بطورکلی، گوشه‌های گرد از ویژگی‌های مهم معماری مسکونی مدرن دهه ۱۹۳۰ است که اول بمنظور پاسخ گویی به دید و منظر، دوم تأکید بر فضاهای ورودی، سوم ایجاد تضاد و بیگانگی در محیط شهری، چهارم افزایش آگاهی اجتماعی در مورد مدرنیزاسیون، ایجاد شدند (جدول ۷).

بحث و نتیجه‌گیری

با وجود کمبود نظریه پیرامون برگردان در معماری، برگردان بخشی از فرایند طراحی معماری می‌باشد. برگردان در معماری را می‌توان در رابطه با تبدیل از طرح به ساختمان (بنا)، از دیاگرام به پروژه، از یک مکان به مکان دیگر، از حوزه‌های متفاوت به معماری، از متن به تصویر مطرح کرد. لازم است تا مفهوم برگردان از مفاهیمی چون انتقال و تبدیل تمیز داده شود، که در نگاه اول ممکن است این مفاهیم بسیار شبیه به هم باشند. درحالی که کلماتی چون انتقال، واردات/ صادرات یا گردش دلالت ضمنی بر

که ورودی را به حیاط متصل می‌کرد، عمدتاً در طرح‌هایشان حذف کردند (Marefat, 1986: 174). اغلب خانه‌های مدرن، دسترسی به حیاط از فضای داخلی خانه و یا در برخی ویلاهای بزرگ و خانه‌های ردیفی بی‌واسطه فضای حیاط به خیابان از طریق در ورودی متصل می‌شد (جدول ۶).

بیگانگی در محیط شهری

معماری مسکونی دهه ۱۹۳۰ در کشورهای ترکیه و ایران علاوه بر پنجره گرد، به طور گسترده‌ای از چفد (گوشه‌های گرد) به عنوان ویژگی فرمال استفاده می‌کرد. که این ویژگی‌ها را می‌توان با استعاره ماشین در اوایل قرن بیستم مرتبط دانست. در این مرحله انتقالی، معماران به ویژگی فرمال بارزتری نیاز داشتند تا استدلالشان در مورد رادیکال و انقلابی بودن معماری مدرن را به اثبات برسانند. بنابراین، چفد بطور گسترده توسط معماران این دوره پذیرفته شد. در بافت راست گوشه شهر تهران و آنکارا قبل از دهه ۱۹۳۰، تنها سطوح منحنی آپارتمان‌های کیوبیک می‌توانست یک فرم افراطی جدید باشد. این بیگانگی بصری، همچون پنجره گرد، موجب آگاهی بیشتر نسبت به مدرنیزاسیون می‌شد (Kanpinak, 1998: 84-85). همانطور که آنتونی ویدلر در کتاب، معماری غیرعادی^{۱۰} بیان می‌کند: «مدرنیزاسیون در فرهنگ غرب با فرم‌های غیرعادی بروز می‌کند. بطوریکه بیگانگی به واژه‌ای برای انسان

Table 6. Translation methods: Spatial Assimilation

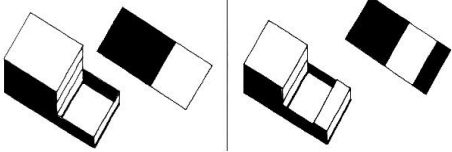
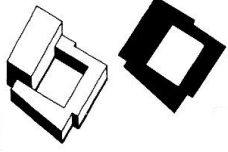
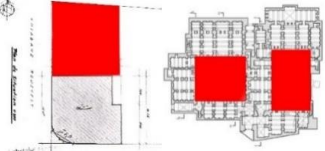
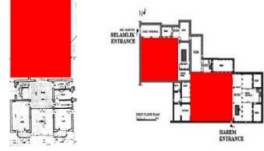
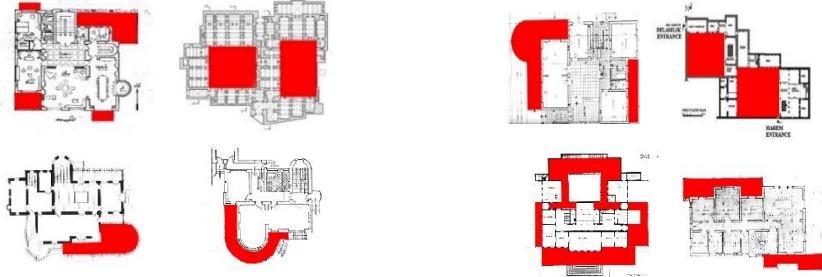
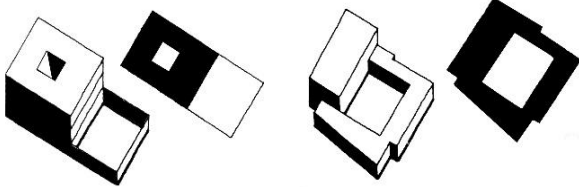
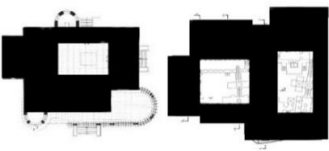
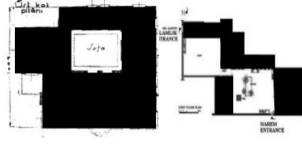
Structure	Iran	Turkey
		
		
Yard	- The central courtyard became the middle courtyard and then the side courtyard, and the built pat on one side was continuously designed and built. The land was divided in such a way that the plots were placed next to each other in an urban block, and these blocks emerged in two forms. First: There was an urban block between two routes or streets and the building was provided with light and ventilation from both sides. Second: urban blocks were such that to reduce the level of the communication network in relation to residential lands, two-building units or two plots of land were connected from northern and southern parts (or in some cases eastern and western), and in the route, there was one for northern units and another to access the southern units, which is a kind of adaptation of residential blocks to the new urban structure. -New urban fabric was often developed in the form of grid network in which the neighborhood structure did not emerge and the modern houses became independent and extrovert. - The central courtyard of the traditional house was rarely located in the center of the modern house due to using extensive gardens in front of or beyond the house. In contrast to the traditional house, in the modern house, various and diverse functions in the central courtyard cannot be seen but this functional diversity in the spaces, such as yard, terrace, porch, sleeping porch are as the assimilated spaces and replaced the central courtyard. The assimilated spaces in a modern house plan are a substitute for or equivalent to the spatial process in the translation process in the modern house plan structure.	
Plan Structure		
Open and semi-open space	- Residential units were no longer in the form of single-core and independent, and several independent units located on top of each other with open space and some other common spaces and areas were formed. Open and semi-open spaces such as balconies and terraces have replaced some of the functions of the yard in the traditional house. These spaces in the modern house plan structure are part of the process of changing the organization and distribution of land uses. These assimilated spaces, as transitional spaces that connect the interior and exterior space, led to the formation of a new type of independent residential units and the transformation of introverted to extroverted residential units in the new urban fabric of Ankara and Tehran.	
Plan organization		
		
	Traditional house- modern house	Traditional house- modern house

Table 6. Translation methods: Spatial Assimilation

- The mass of the modern house, unlike the traditional house, is concentrated and without a courtyard and a central courtyard, and finally, the mass of the modern building has been extended in the surrounding space.
- The central platform can be seen in the plan of the modern house, which is used to organize functional programs in the plan, unlike the central courtyard houses, where the central courtyard has been an element for organizing in the plan. The central platform is an assimilated space and an alternative to functional communication in the plan of the modern house.
- The center of the yard in the traditional house has been replaced with a central platform in the new model of the house. Similarly, the open space or the yard would not be located in the center. When its orientation was exactly or almost to the south, the sunny side of the house was the main part and was often built on two floors where the ground floor was usually the location of living spaces and everyday functions, and the upper floor was used for receptions and other similar activities. In the physical structure, the modern courtyard and the central courtyard have been destroyed, and the mass has been extended in the environment, which has increased the emphasis on the interior spaces in the modern house plan.
- In the spatial structure of the modern house, platform, the entrance hierarchy, privacy in public and private spaces shows the connection with the (local) architectural past of Turkey and Iran. The spatial organization structure of modern house plans in these two countries is in two forms: the central platform and the external platform, which has a two-way relationship with the past architectural tradition of these countries. The hierarchical system at the entrance of the building reaches from the entrance to the partition space that this transitional space is connected to the interior spaces from three sides. The separation of public and private spaces can also be seen in the plans. This past influence can be considered as a kind of transaction or transfer of traditional concepts in organizing the modern house plan.

Porch

- The modern porch is as an assimilated element for the traditional porch.
- The main and important spaces behind the modern porch and service and secondary spaces are designed and built away from the open space of the porch.
- Lack of division of the facade and the area of many spaces that were located individually in the facades of traditional houses, such as three-door, five-door, and seven-door rooms, which ultimately caused uniformity and ambiguity in the facades of modern houses.
- Modern porch as a spatial element and interface in the facade and functional plan of the house to connect the inside with the outside of the building (nature). This assimilated spatial element is a kind of extroversion in the structure of the modern house facade.

ایران) و به ویژه تاثیرات و روش‌های تغییر در مکان جدید در اوایل قرن بیستم موثر بوده است. این فرضیه با بررسی‌ها و مطالعه روش‌های برگردان در معماری جداول (۵، ۶، ۷)، این دوره تایید شده است.

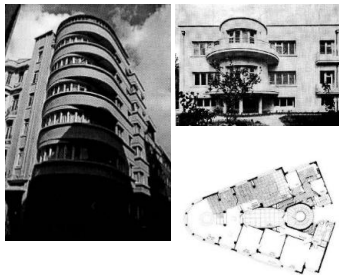
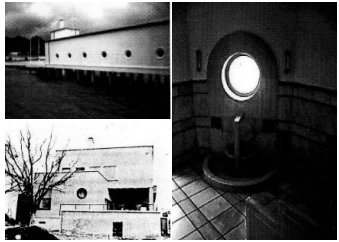
بطور کلی جریان‌های عمده معماری مسکونی دوره پهلوی و جمهوری اول در ایران و ترکیه را می‌توان چنین اشاره کرد: اول: ادامه مسکن اواخر عثمانی در ترکیه و قاجار در ایران، دوم: التقاط عناصر معماری سنتی با مسکن اروپایی و سوم: مسکن مدرن. بررسی مطالب نشان می‌دهد دو مفهوم نقش مهمی در شکل دادن معماری جدید در این دوره داشته. یکی «احیای سنت» و دیگری «ساخت یک سنت جدید» که موجب قطع ارتباط با میراث معماری گذشته می‌شد. مفهوم احیای سنت‌های گذشته در معماری به دو صورت در معماری مسکونی این دوره مورد بحث قرار گرفت: یکی بر نقش معماری بومی در شکل‌گیری معماری جدید متمرکز بود (مسکن اواخر عثمانی/ قاجار)، در حالی که دیگری بر معماری کلاسیک عثمانی/ قاجار یا نئو اسلامی متمرکز است (مسکن التقاطی). هر دوی این گرایش‌های متفاوت به دنبال احیای سنت‌های گذشته در معماری و تلاش برای اثبات قدرت معماری گذشته این دو کشور

عمل حرکت از یک مکان به مکان دیگر دارند، بطوری که لزوماً شامل تغییر در طول این فرایند نیستند. در حالی که کلمه تبدیل (Transformation) تجسم ایده تغییر می‌باشد، این تغییر لزوماً مستلزم انتقال (Transportation) نمی‌باشد، بلکه می‌تواند در زمان بدون تغییر مکان موجب تحول (Transforming) مفاهیم بشود. کلمه برگردان (Translation) در اینجا به منظور فهم تغییرات (Transformation) در طول فرایند انتقال (Transportation) می‌باشد.

با توجه به پژوهش انجام شده، معماران مدرن در ایران و ترکیه از طریق روش‌های برگردان، مفاهیم نو (بیگانه) را به مفاهیم سنتی (محلی) و یا برعکس، مفاهیم سنتی را به مفاهیم نو تبدیل می‌کردند. بطوری که موجب دگرگونی یا نوشتن مجدد این مفاهیم می‌شدند. هدف این پژوهش، بررسی تاثیر نظریه برگردان بر ساختار معماری مسکونی دهه ۱۳۰ در کشورهای ترکیه و ایران است. فرضیه مقاله بر این استوار است که نظریه برگردان در تحلیل پیشینه مبادلات میان فرهنگی میان ایران و ترکیه با غرب در خانه‌های مدرن و فرایند برگردان یا انتقال روش‌ها و ایده‌ها از یک مکان (غرب) به مکان دیگر (ترکیه و

Table 7. Translation methods: Alienation

Structure	Iran	Turkey
Arch		
Alienation	- The forms of modern residential architecture of the 1930s were fundamentally new and novel, and at first glance, this formal language attracted the attention of viewers. However, the organization of the plan and function of residential houses was not much different from the previous decade. - In the general organization of the plan, the circular spaces were allocated to the living room. Since row windows were one of the features of modern residential architecture, Turkish and Iranian architects also tended to use them in their projects. The row windows can be seen in the external facade in many circular spaces. - In the edge fabric of Tehran and Ankara, only the curved surfaces of cubic apartments could be a new extreme form. This visual alienation, like a circular window, raised more awareness of modernization.	
Plan Structure		
Circular window	The majority of the early twentieth-century architects associated the circular window with technological issues and considered it a way to demonstrate functionalist and technological rationalism. The circular window is a direct reference to the aesthetics of the machine era of the early twentieth century. The circular window is, on the one hand, an indirect reference to the technological tools that modern Western architecture has consistently promoted, and on the other hand, a symbol of modernization. Circular windows in modern residential architecture of the Republic and the first Pahlavi period had similar references to the fact that organic forms are associated with symbolic and industrial ideas. The idea of modernization was formed using organic lines and circular windows as a sign of the machine era in residential architecture.	

5. Assimilation
6. Adaptation
7. Integration
8. Appropriation
9. Strangeness
10. The Architectural Uncanny

تشکر و قدردانی

موردی توسط نویسندگان گزارش نشده است.

تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌دارند که در انجام این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منفعی برای ایشان وجود نداشته است.

تأییدیه‌های اخلاقی

نویسندگان متعهد می‌شوند که کلیه اصول اخلاقی انتشار اثر علمی را براساس اصول اخلاقی COPE رعایت کرده‌اند و در صورت احراز هر یک از موارد تخطی از اصول اخلاقی، حتی پس از انتشار مقاله، حق حذف مقاله و پیگیری مورد را به مجله می‌دهند.

منابع مالی / حمایت‌ها

موردی توسط نویسندگان گزارش نشده است.

در شکل‌گیری معماری مدرن بودند. مفهوم دوم «ساخت یک سنت جدید» در معماری که بر مفاهیم واقع‌گرایی، حقیقت و آزادی معماری متمرکز بود. معماران مدرن ترک و ایرانی هم بر خلوص و وضوح معماری گذشته و هم بر خطوط ساده و بدون تزئین معماری مدرن تأکید داشتند. می‌توان گفت عمدتاً در دهه ۱۹۳۰، رویکرد تولید یک سنت جدید در معماری مسکونی مبتنی بر نظریه برگردان مدرنیسم در غرب، از طریق شیوه‌هایی چون همسان‌سازی فضایی، انطباق با بافت شهری و بیگانگی در محیط شهری است. که بسته به زمینه فرهنگی و میزان تغییر، گاهاً معماری مسکونی این دوره را یک گام به سمت همگن شدن تحت یک قدرت هژمونیک متمایل می‌کند، یا این که یک ایده جدید و بیگانه را به یک زمینه فرهنگی معرفی می‌کند و موجب حفظ هنجارهای محلی می‌شود و چنانچه بخواهد موضوع وارد شده و نوراً با آن سازگار و یا وفق دهد.

پی‌نوشت

1. Translate
2. Transfer
3. Translations from Drawing to Building
4. Weimar Siedlungen

مشارکت و مسئولیت نویسندگان

نویسندگان اعلام می‌دارند به‌طور مستقیم در مراحل انجام پژوهش و نگارش مقاله مشارکت فعال داشته و به‌طور برابر مسئولیت تمام محتویات و مطالب گفته‌شده در مقاله را می‌پذیرند.

References

- Ahmadi, Mohammad Rahim (2016), Literary translation critique; Theories and applications, Rahnama press, Tehran.
- Akcan, Esra(2005). Modernity in translation: early twentieth century german-turkish exchanges in land settlement and residential culture. PhDisser-tation.Columbia University.
- Akcan, Esra(2012). Architecture in translation: germany, turkey,and the modern house, London, Duke university press.
- Bal, Mieke (2002) Travelling Concepts in the Humanities: A Rough Guide. Toronto.
- Bal, Mieke(2007). Acts of Translation. journal of visual culture. London.
- Ballard, Michel(1992). De Cicéron à Benjamin. Traducteurs, traductions, réflexions. Lille: Presses Universitaires de Lille.
- Bani Masoud, Amir, (2009), Contemporary Architecture of Iran (In Search between Tradition and Modernity), Honar-e Memari-e Gharn Press, Tehran.
- Biranvand, Shiva (2010), Investigating the role of Translation Theory in Translation of the Illustrated texts, Ketab-e Mah-e Kudak va Nojavan, No 159.
- Bozdoğan, S. & Esra, A(2012). Turkey: Modern architecture in history. London: Reaktion Books,2012.
- Burat, Sinan(2008). The Changing Morphology Of Urban Greenways, Ankara, 1923-1960. Phd Dissertation. Middle East Technical University.
- Colomina, Beatriz(1997).Where Are We? in Architecture and Cubism. Cambridge. MIT Press.
- Derrida, J (1974). Of Grammatology. Trans. by Gayatri Chakravorty Spivak. Baltimore: Johns Hopkins University Press.
- Ertel, Emmanuelle(2012). Derrida on Translation and his (Mis)reception in America, Retrieved from <http://revuetrahir.net/2011-2/trahir-ertel-derrida.pdf>
- Evans, Reuben(1992). Translations from drawings to buildings and Other Essays, Architectural Association, Londra.
- Faußt, Peter (2018). Translation and explanatory language based on linguistic theories. Agah Press. Tehran.
- Floros, Georgios(2005). The case of culture in translation studies. FORUM. Revue internationale d'interprétation et de traduction / International Journal of Interpretation and Translation. Volume 3. Issue 2. p. 59 – 84.
- Floros, Georgios(2018). Productively losing control, or how Architecture can inspire translation ethics. Translation Spaces. Volume 7. Issue 2. p. 219 – 239.
- Gentzler, Edwin. (2001). Translation theories in the present era. Translated by Ali Solhjoui. Hermes Publications. Tehran.
- Janipour, Behrouz (2001), The Transformation of the Residential Architecture of Tehran in the Pahlavi Era, Ph.D. Thesis, Tehran University, Tehran.
- Kanpinak, Omer(1998). Modernism and Dwelling: Residential Architecture in Early republican Turkey. Massachusetts Institute of Technology.
- Madnipour, Ali (2002). Tehran The emergence of a metropolis. Translation: Hamid Zarazvand. Urban Processing and Planning Publications. Tehran.
- Malekshahi M., Khazaei F. (2018). A new approach through translation to the historical analysis of the transmission of discourses and theories. Language studies and translation. No. 50, Mashhad.
- Mallgrave, Harry(2005). Architectural Theory: An Anthology from 1871 to 2005, London: Willy.
- Marefat, Mina(1988). Building To Power: Architecture Of Tehran 1921-1941. PhD Dissertation massachusetts institute of technology.
- Mehregan, Omid (2008) Translation Theology. Publication of Farhang- e Saba. Tehran.
- Morra, Joanne(2000) 'Translation into Art History parallax 6(1) (January–March).
- Mousavi, Mohammad Hamed; Afzalian, Khosrow, ... (2017). Cubic architecture and modern residential architecture in Turkey and Iran. Bagh-e Nazar Journal. 4 (56).
- Munday, J(2001). Introducing Translation Studies: Theories and Application. London: Routledge.
- Nojomian, Amir Ali. (2004). Translation from the perspective of Walter Benjamin and Jacques Derrida. Book of the Month of Literature and Philosophy, No. 78.
- Rajabi, Parviz (1976), Iranian Architecture in The Pahlavi Era, Research Center of Iranology, National University of Iran, Naghsh-e Jahan Press, Tehran.
- Soroushian, S. Danian, V. Shafei' B. (2008), Vartan Houansian Architecture, Did press, Tehran.
- Venuti, Lawrence(2013). Translation Change Everything: Theory and Practice. New York: Routledge
- Wigley, Mark(1989). "The Translation of Architecture, the Production of Babel." Assemblage, no. 8, 1989, pp. 7–21. Cambridge. MIT Press.

